

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 700: “Không Chấp Trước” Chính Là “Buông Xuống” Mà Chúng Ta Thường Nói

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 059)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hiểu rõ “Sanh không”, cho nên phá được ngã chấp, lia được ngã tướng. Hiểu rõ “Pháp không”, cho nên phá được pháp chấp, lia được pháp tướng.】

Hai bên đều không chấp trước. Sở dĩ quý vị buông không xuống, là vì quý vị chưa thực sự thấu hiểu rõ ràng, “không chấp trước” chính là “buông xuống” mà chúng ta thường nói, nhưng vì sao quý vị không buông xuống được? Quý vị đối với đạo lý, đối với chân tướng sự thật vẫn chưa thấu suốt; chưa thấu suốt tức là quý vị chưa nhìn thấu. Chưa nhìn thấu mà bảo quý vị buông xuống thì điều đó quá sức gượng ép, sự buông xuống đó sẽ rất đau khổ.

Khi thực sự đã tường tận, đã hiểu rõ ràng rồi, thì sẽ tự nhiên buông xuống, buông xuống một cách rất thoải mái, rất tự tại. Vừa buông xuống như vậy là có được sự an lạc chân thật, tự nhiên cảnh giới sẽ khác hẳn. Cho nên, buông xuống không khó, nhìn thấu mới khó.

Thích Ca Mâu Ni Phật vì chúng ta giảng kinh suốt bốn mươi chín năm, là vì có gì? Không gì khác hơn là để giúp chúng ta nhìn thấu mà thôi. Còn như nói về buông xuống, chỉ cần một niệm buông xuống, người niệm Phật ngay trong một niệm buông xuống liền được vắng sanh. Thế nên vắng sanh có gì khó đâu? Bây giờ buông xuống, bây giờ liền ra đi; lúc nào buông xuống, lúc đó liền ra đi, dễ dàng vô cùng!

Khó ở chỗ nào? Khó ở chỗ đạo lý và chân tướng sự thật ở trong đây quá thật rất khó hiểu. Bởi vì quý vị không hiểu, cho nên mới không buông xuống được. Vì sao không buông xuống được? Vì cứ cho rằng những thứ này là thật: cái thân này của tôi là thật, tài sản này của tôi là thật, những tờ đô-la Mỹ kia của

tôi là thật, tất cả đều không phải là giả. Cứ chấp trước vào những thứ ấy, nên buông không được! Không biết rằng những thứ này đương thể tức không (bản thể vốn dĩ là không), liễu bất khả đắc (hoàn toàn chẳng thể được), quý vị không hề hay biết!

Cho nên Thích Ca Mâu Ni Phật đã nhọc lòng ân cần khuyên bảo giảng suốt bốn mươi chín năm. Giảng bốn mươi chín năm mà chúng ta vẫn nghe không hiểu, vẫn chưa nhìn thấu, vẫn không chịu buông xuống. Trong “Kinh Địa Tạng” có nói, chúng sanh thật khó độ, chúng sanh cõi Diêm Phù Đề càng càng khó giáo hóa.